

Sygn. akt VIII C 240/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : Sędzia Tomasz Kalsztein

Protokolant : Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Giełdy Praw Majątkowych (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko D. S.

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt VIII C 240/22

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 listopada 2006 roku powód Giełda Praw Majątkowych (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego D. S. kwoty 2.162 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu, uzasadniając swoje żądanie nabyciem w/w wierzytelności, obejmującej niezapłacone czesne za naukę, od (...) Sp. z o.o. w W.

(pozew k. 4-7) .

W dniu 12 lutego 2007 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w osobie referendarza sądowego wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz k. 21)

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, wnosząc o oddalenie powództwa.

(sprzeciw k.-30-31odw, pismo k. 54-55).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 listopada 1998 roku pozwany D. S. zgłosił swój udział na kurs języków obcych organizowany przez (...) Sp. z o.o. w W.. Całkowity koszt kursu ustalono na kwotę 2.312 zł. w chwili popisywania zgłoszenie pozwany uiścił kwotę 150 zł. Pozostała kwota miała być zapłacona w 23 miesięcznych ratach po 94 zł.

(kserokopia umowy k. 9-10).

W dniu 20 czerwca 2005 roku powód nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego wynikająca z zawartej umowy .
(kserokopia umowy cesji z załącznikiem k.11-15).

Wezwaniem do zapłaty z dnia 26 września 2005 roku powód wzywał pozwanego do zapłaty kwoty 2.162zł.

(wezwanie k. 16)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawdziwości, ani rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i zasługuje na oddalenie.

Pozwany zawarł umowę ze szkołą językową, na podstawie której zobowiązał się do zapłaty na rzecz szkoły określonych kwot. Pozwany nie zapłacił dochodzonej kwoty, jednakże powództwo nie może być uwzględnione z uwagi na podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia. Jak stanowi bowiem przepis art. 117 k.c., roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie).

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może się uchylić od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 zd. 1 k.c.).

Punktem wyjścia dla rozważań co do skuteczności zarzutu pozwanego należy uczynić przepis art. 118 k.c. Zgodnie z nim, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z działalnością gospodarczą oraz roszczeń okresowych wynosi trzy lata. Niezależnie jednak od oceny roszczenia powoda w kontekście tego przepisu (o czym niżej), zauważyć należy, że istnieje jednak przepis szczególny, który znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie. Jest nim mianowicie art. 751 k.c., który w punkcie 2 przewiduje dwuletni termin przedawnienia dla roszczeń z tytułu nauki, jeżeli przysługują one osobom trudniącym się zawodowo takimi czynnościami albo osobom utrzymującym zakłady na ten cel przeznaczone. Warunkiem zastosowania tego przepisu, wynikającym z systematyki tych przepisów, jest uznanie, że umowa, z której powód wywodzi swoje roszczenie jest umową o świadczenie usług, które nie są uregulowane odrębnymi przepisami, do której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). W ocenie sądu umowa, którą zawarł pozwany z pośrednikiem prawnym powoda, jest właśnie taką umową. Szkoła zobowiązała się bowiem do prowadzenia zajęć dydaktycznych. Niewątpliwie świadczenia te mają charakter usługi.

Oplata za ten kurs miała być uiszczona w miesięcznych ratach w ilości 23. Ostatnia rata miała być płatna w dniu 6 lutego 2001 roku. Przyj Umowa była zawarta w lutym 1998 roku

Biorąc po uwagę powyższy fakt, roszczenie powoda w niniejszej sprawie uległo przedawnieniu na podstawie art. 751 k.c. najpóźniej z dniem 7 lutego 2003 roku, a wraz z nim związane z nim roszczenia o odsetki. W braku zgody co do zastosowania art. 751 k.c. w niniejszej sprawie, roszczenie to uległoby przedawnieniu najpóźniej z dniem 7 lutego 2004 roku, jako roszczenie okresowe, a nawet (jak to zasygnalizowano powyżej) jako roszczenie – jednak – z działalności gospodarczej. W każdym przypadku do przedawnienia doszło przed wytoczeniem powództwa, powód nie wskazał na żadne okoliczności mogące skutkować ewentualnym przerwaniem biegu tego terminu, a zatem powództwo należało oddalić.

Powód podnosił, iż w niniejszej sprawie powinien mieć zastosowanie 10 letni termin przedawnienia z uwagi na istnienie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym na podstawie, którego była prowadzona egzekucja. Wymaga w tym miejscu podkreślenia, iż w wyniku skutecznego wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakaz ten utracił swoją moc, a zatem brak jest podstaw do uwzględnienia stanowiska strony powodowej w tym zakresie.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.